

Bilaga B.

Konvention (nr 92) angående besättningens bostäder å fartyg (reviderad 1949).

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrå samman kallats till Genève och där samlats den 8 juni 1949 till sitt trettioandra sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående partiell revision av »konventionen angående besättningsbostäder, 1946» [Accommodation of Crews Convention, 1946], antagen av konferensen vid dess tjuguoåttonde sammanträde, vilken fråga innefattas i den tolfte punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

funnit, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den adertonde dagen i juni år nittonhundrafyrtionio följande konvention, som må benämnas »konventionen angående besättningsbostäder (reviderad), 1949» [Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949].

Avd. I. Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning på varje sjögående maskindrivet fartyg i allmän eller enskild ägo, vilket i handelssjöfart nyttjas för transport av gods eller passagerare och är registrerat i territorium, för vilket denna konvention gäller.

2. Nationell lagstiftning skall fastställa, när fartyg för tillämpning av denna konvention skall anses vara sjögående.

3. Från konventionens tillämpning undantagas:

- a) fartyg om mindre än 500 ton;
- b) fartyg, som huvudsakligen framdrivas med segel men äro försedda med hjälpmaskin;
- c) fartyg nyttjade till fiske, valfångst eller liknande verksamhet;
- d) bogserfartyg.

4. Konventionen skall dock, där så är skäligt och lämpligt, tillämpas å:

- a) fartyg mellan 200 och 500 ton; och
- b) bostäder för personer, sysselsatta i vanlig sjömanstjänst å fartyg, som nyttjas till valfångst eller liknande verksamhet.

5. Vidare må i fråga om vilket som helst fartyg avvikelser göras från föreskrifterna i avd. III av konventionen, därest vederbörande myndighet, efter hörande av redarsammanslutningarna och/eller redarna ävensom de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna, finner avvikelserna erbjuda fördelar av sådan art att förhållandena i det stora hela icke bliva mindre gynnsamma än vid full tillämpning av konventionens bestämmelser; dylika avvikelser skall medlemsstaten i detalj meddela Internationella arbetsbyråns generaldirektör, som skall underrätta medlemmarna av Internationella arbetsorganisationen.

Artikel 2.

I denna konvention förstås med:

- a) fartyg: fartyg, varå konventionen äger tillämpning;
- b) ton: bruttoregisterton;
- c) passagerarfartyg: fartyg, för vilket antingen (1) säkerhetscertifikat utfärdadt i enlighet med bestämmelserna i gällande internationella konvention för betryggande av säkerheten för människoliv till sjöss, eller (2) passagerarfartygscertifikat är i kraft;
- d) befäl: person — annan än befälhavaren — som enligt nationell lag stiftning eller, i avsaknad av tillämplig sådan lagstiftning, enligt kollektivavtal eller sedvänja räknas såsom befäl;
- e) manskap: medlem av besättningen, som icke är befäl;
- f) underbefäl: manskap i övervakande eller särskilt ansvarsfull ställning, som enligt nationell lagstiftning eller, i avsaknad av tillämplig sådan lagstiftning, enligt kollektivavtal eller sedvänja betraktas såsom underbefäl;
- g) besättningens bostäder: sådana sovrum, mässrum, sanitära anordningar, sjukrum och dagrum, som äro avsedda att nyttjas av besättningen
- h) föreskriven: föreskriven i nationell lagstiftning eller av behörig myndighet;
- i) godkänd: godkänd av behörig myndighet;
- j) omregistrering: fartygs omregistrering vid byte samtidigt av nationalitet och ägare.

Artikel 3.

1. Varje medlem, för vilken denna konvention gäller, åtager sig att vidmakthålla en lagstiftning, som säkerställer tillämpningen av föreskrifterna i avd. II, III och IV av konventionen.

2. Denna lagstiftning skall:

- a) ålägga vederbörande myndighet att bringa lagstiftningens bestämmelser till alla därav berörda personers kännedom;
- b) ange vilka personer som äro ansvariga för bestämmelsernas efterlevnad;
- c) för varje överträdelse av bestämmelserna stadga däremot svarande straffpåföljd;
- d) sörja för upprätthållandet av inspektionssystem, som säkerställer bestämmelsernas effektiva tillämpning;
- e) ålägga vederbörande myndighet att vid utarbetande av bestämmelser höra redarsammanslutningarna och/eller redarna ävensom de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna samt att, i den mån så lämpligen kan ske, samråda med dem i uppkommande frågor.

Avd. II. Planläggning av och tillsyn å besättningens bostäder.

Artikel 4.

1. Innan ett fartygsbygge påbörjas, skall en över fartyget upprättad ritning, som i föreskriven skala utvisar läget och det allmänna anordnandet av besättningens bostäder, underställas vederbörande myndighet för godkännande.

2. Innan besättningens bostäder börja byggas eller besättningens bostäder i ett existerande fartyg ändras eller ombyggas, skall en detaljerad ritning över bostäderna i fråga, åtföljd av erforderliga uppgifter, underställas vederbörande myndighet för godkännande. Ritningen skall, med angivande

av det ändamål för vilket varje rum är avsett, i föreskriven skala och i föreskrivna detaljer utvisa disponerandet av möbler och inredning samt beskaffenheten och placeringen av anordningar för ventilation, belysning och uppvärmning ävensom de sanitära anordningarna. I trängande fall eller i fråga om tillfälliga ändringar eller ombyggnader, som äga rum utanför territoriet för fartygets registrering, är det dock för tillämpningen av ifrågavarande stadgande tillräckligt, att ritningen i efterhand underställes vederbörande myndighet för godkännande.

Artikel 5.

Vid varje tillfälle då:

- a) ett fartyg registreras eller omregistreras,
- b) besättningens bostäder på ett fartyg väsentligen ändrats eller ombyggs, eller
- c) antingen en erkänd *bona fide* sjöfolksorganisation, representerande besättningen helt eller delvis, eller ock det antal eller den kvotdel av besättningen, som föreskrivits, hos vederbörande myndighet, på föreskrivet sätt och inom sådan tid att fartyget icke fördröjes, framställt klagomål över att besättningens bostäder icke uppfylla bestämmelserna i denna konvention,

skall vederbörande myndighet inspektera fartyget och övertyga sig om att besättningens bostäder överensstämmer med de i lagar och andra författningar uppställda fordringarna.

Avd. III. Bestämmelser om besättningens bostäder.

Artikel 6.

1. Belägenhet, tillträdesanordningar och byggnadssätt för besättningens bostäder ävensom deras anordnande i förhållande till andra utrymmen ombord skola vara sådana, att nödig säkerhet, skydd mot väder och sjö samt isolering mot värme, köld, starkare buller och utdunstningar från de andra utrymmena åstadkommas.

2. Till sovrum må ej finnas direkt ingång från lastrum, maskinerirum, kabyssrum, lamprum, rum för förvaring av färger, maskin-, däck- eller annat förrådsrum, torkrum, gemensamt tvättrum eller klosettrum. Den del av skott, som skiljer dylikt utrymme från sovrum, och sovrums ytterskott skola vara effektivt tillverkade av järn eller annat godkänt material och skola vara vatten- och gastäta.

3. Ytterskott till sov- eller mässrum skola vara tillräckligt isolerade. Alla maskinkappar och skott, som begränsa kabyssrum eller annat utrymme där värme alstras, skola om värmen kan spridas till angränsande bostäder eller gångar, likaledes vara tillräckligt isolerade. Åtgärder skola dessutom vara vidtagna till skydd mot värmestrålning från ång- och/eller varmvattenrör.

4. Innerskott skola vara av godkänt material, som ej är ägnat att hysa ohyra.

5. Sovrum, mässrum, dagrum och förbindelsegångar i besättningens bostäder skola vara tillräckligt isolerade till undvikande av kondensering och för stark uppvärmning.

6. Huvudångrör och avloppsrör för vinschar och liknande anordningar må ej vara dragna genom besättningens bostäder och, såvitt tekniskt möjligt, ej heller genom dit ledande gång. Måste rör varom här talas vara dragna genom dylik gång, skola rören vara tillfredsställande isolerade och inbyggda.

7. Innerpanel och innergarnering skola vara av material, vars yta är lätt att hålla ren. De må ej vara utförda av spåntade eller falsade bräder eller eljest vara till sin konstruktion ägnade att hysa ohyra.

8. Vederbörande myndighet skall bestämma, i vilken omfattning anordningar för att förhindra eldsvåda eller fördröja dess spridning skola vid bostädernas konstruktion påfordras.

9. Väggar och tak i sov- och mäsrum skola vara så beskaffade, att de lätt kunna hållas rena. Äro de målade, skall målningen vara hållen i ljus färgton; vitlimning må ej användas.

10. Målning av vägg skall vid behov förnyas eller istandsättas.

11. Durken i varje bostadsrum skall vara av godkänt material och utförande. Dess yta skall vara ogenomtränglig för fukt och lätt att hålla ren.

12. Där durken är belagd med golvmassa, skall anslutningen till väggarna vara avrundad till förhindrande av sprickbildning.

13. Tillfredsställande vattenavlopp skall vara anordnat.

Artikel 7.

1. Sovrum och mäsrum skola vara tillräckligt ventilerade.

2. Ventilationssystemet skall kunna regleras så, att luften hålles i tillfredsställande kondition och att tillräcklig luftväxling åstadkommes under alla väderleks- och klimatförhållanden.

3. Fartyg, som regelbundet trafikera tropiska farvatten eller Persiska viken, skola vara försedda med både mekaniska ventilationsanordningar och elektriska fläktar; dock behöver allenast ettdera av dessa medel anbringas i rum, där tillfredsställande ventilation därigenom säkerställles.

4. Fartyg, nyttjade i fart utanför tropikerna, skola vara utrustade antingen med mekaniska ventilationsanordningar eller ock med elektriska fläktar. Från denna föreskrift må vederbörande myndighet undantaga fartyg, som vanligtvis nyttjas i de kalla farvattnen på norra eller södra halvklotet.

5. Drivkraft till de ventilationsmedel, som fordras enligt mom. 3 och 4, skall, i den mån så är praktiskt möjligt, alltid vara tillgänglig, då besättningen bor eller arbetar ombord och förhållandena så påkalla.

Artikel 8.

1. Tillfredsställande anordningar för uppvärmning av besättningens bostäder skola finnas å varje fartyg, som icke uteslutande trafikerar tropikerna eller Persiska viken.

2. Uppvärmningsanordningen skall, i den mån så är praktiskt möjligt, alltid vara i funktion, då besättningen bor eller arbetar ombord och förhållandena så påkalla.

3. Å alla fartyg, där uppvärmningsanordning fordras, skall uppvärmningen ske medelst ånga, varmt vatten, varmluft eller elektricitet.

4. Å varje fartyg, där uppvärmning sker medelst kamin, skola åtgärder vidtagas för säkerställande av att kaminen är tillräckligt stor och på lämpligt sätt installerad och skyddad samt att luften icke blir förskämd.

5. Uppvärmningsanordningen skall kunna hålla temperaturen i besättningens bostäder vid tillfredsställande gradtal under de normala väderleks- och klimatförhållanden, som äro att förvänta å fartygets resor; det tillkommer vederbörande myndighet att föreskriva den standard, som skall hållas.

6. Värmeelement och andra värmeapparater skola vara så placerade och, om behövt, så avskärmade, att ej risk för eldsvåda och ej heller fara eller obehag för de personer, för vilka rummet är avsett, uppstår.

Artikel 9.

1. Med förbehåll för sådana särskilda anordningar, som må medgivas i fråga om passagerarfartyg, skola sov- och mäsrum hava ordentlig tillgång till dagsljus och dessutom vara försedda med erforderlig artificiell belysning.

2. Alla för besättningen avsedda rum skola vara tillräckligt upplysta. Minimistandarden för dagsljus i bostadsrum skall vara sådan, att person med normal synförmåga skall vid full dager i klart väder kunna läsa vanligt tidningstryck i varje del av rummet, där han fritt kan röra sig. När det ej är möjligt att åstadkomma erforderligt dagsljus, skall artificiell belysning, som motsvarar denna minimistandard, vara anordnad.

3. Å alla fartyg skola besättningens bostäder vara försedda med elektrisk belysning. Om ej två självständiga kraftkällor för elektrisk belysning finnas, skall extra belysning förmedelst lämpligt konstruerade lampor eller belysningsapparater vara att tillgå för användning vid uppkommande behov.

4. Artificiell belysning skall vara så anordnad, att den är till största möjliga nytta för dem, för vilka rummet är avsett.

5. I sovrum skall finnas elektrisk läslampa vid huvudgården till varje sovplats.

Artikel 10.

1. Sovrum skall vara beläget över lastvattenlinjen, antingen midskepps eller ock akterut.

2. I undantagsfall må vederbörande myndighet, om fartygets storlek, typ eller avsedda användning gör varje annan förläggning av sovrummen oskäligen eller olämplig, medgiva deras förläggning till den förliga delen av fartyget, dock icke i något fall för om kollisionsskottet.

3. Å passagerarfartyg må vederbörande myndighet, under förutsättning att tillfredsställande anordningar för belysning och ventilation förefinnas, medgiva förläggning av sovrum under lastvattenlinjen, dock icke i något fall omedelbart under förbindelsegång för arbetsändamål.

4. Golvytan per person må i sovrum för manskapet ej understiga:

a) 1,85 m² (eller 20 kvfot) å fartyg om mindre än 800 ton;

b) 2,35 m² (eller 25 kvfot) å fartyg om 800 ton eller mera, dock under 3 000 ton;

c) 2,78 m² (eller 30 kvfot) å fartyg om 3 000 ton eller mera.

Å passagerarfartyg, där flera än fyra till manskapet hörande personer äro inhysta i samma rum, må dock den minsta golvytan per person vara 2,22 m² (24 kvfot).

5. I fråga om fartyg, å vilka finnas anställda sådana grupper av manskap, som nödvändiggöra anställandet av ett väsentligt större antal manskap än det, som eljest skulle förekommit, må vederbörande myndighet beträffande sovrum för dylika grupper minska golvytan per person, dock med iakttagande av följande villkor:

a) hela golvytan i de sovrum, vilka tilldelats dessa grupper, må ej understiga den golvyta, som skulle erfordrats för den händelse ökningen av manskapets antal icke kommit till stånd;

b) golvytan per person i sovrummen må ej understiga:

(1) 1,67 m² (18 kvfot) beträffande fartyg om mindre än 3 000 ton;

(2) 1,85 m² (20 kvfot) beträffande fartyg om 3 000 ton eller mera.

6. Vid golvytans mätning skola medräknas ytor, som äro upptagna av sovplatser, skåp, byråar och sittplatser. Små eller oregelbundet formade ytor, som icke effektivt öka det utrymme, inom vilket personer fritt kunna röra sig, och icke kunna utnyttjas för möblering, må ej medräknas.

7. Den fria höjden i besättningens sovrums må icke understiga 1,90 meter (6 fot 3 tum).
8. Sovrum skola finnas till sådant antal, att särskilt eller särskilda sovrums kunna tilldelas varje kategori av besättningen. Vederbörande myndighet må dock i fråga om mindre fartyg meddela eftergift från denna bestämmelse.
9. Högsta antalet personer, som må inhysas i ett och samma sovrums, utgör i fråga om:
 - a) befäl, som förestå avdelning, vaktindelad fartygs- och maskinbefäl samt förste telegrafist: en person;
 - b) annat befäl, en person, där så är möjligt, och i varje fall icke fler än två;
 - c) underbefäl: en eller två personer, och i varje fall icke fler än två;
 - d) annat manskap: två eller tre personer, där så är möjligt, och i varje fall icke fler än fyra.
10. I syfte att bereda lämpliga och bekvämare bostäder må vederbörande myndighet, efter hörande av redarsammanslutningarna och/eller redarna ävensom de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna, i fråga om passagerarfartyg i särskilda fall medgiva inhysning av högst 10 till manskapet hörande personer i ett och samma sovrums.
11. I varje sovrums skall på lätt synlig plats tydligt och outplånligt anges det högsta antal personer, som må inhysas i rummet.
12. Varje medlem av besättningen skall hava sin särskilda sovplats.
13. Sovplatser må icke på så sätt anbringas vid sidan av varandra, att tillträde till den ena sovplatsen endast kan äga rum över den andra.
14. Över sovplats må ytterligare endast en sovplats anbringas; längs fartygssidan må, där fönsterventil är placerad över sovplats, ej över eller under denna sovplats anbringas annan sovplats.
15. Sovplats, över vilken annan sovplats är anbragt, skall befinna sig minst 30 cm (12 tum) över durken; den övre sovplatsen skall befinna sig ungefär mitt emellan den undre sovplatsens botten och underkanten av däcksbjälkarna i taket.
16. Sovplats skall, invändigt mätt, vara minst 1,90 meter (6 fot och 3 tum) lång och 0,90 meter (2 fot 3 tum) bred.
17. Sovplatsens ram och dess slingerbräda, om sådan finnes, skola vara av godkänt material, som är hårt, slätt och icke kan förväntas bli anfränt eller hysa ohyra.
18. Är ramen tillverkad av rör, skola dessa vara fullständigt tillslutna och må icke vara försedda med perforering, genom vilken ohyra kan komma in.
19. Varje sovplats skall vara försedd med fjädrande botten eller fjädrande madrass och dessutom med madrass, som är stoppad med godkänt material. Halm eller annat material, som är ägnat att hysa ohyra, må icke användas för stoppning.
20. Är sovplats anbragt över annan sovplats, skall under den förra sovplatsens fjädrande botten vara fästad en av trä, segelduk eller annat lämpligt material förfärdigad botten, som icke släpper igenom damm.
21. Sovrums skall vara så anordnat och möblerat, att det är lätt att hålla i ordning och bereder rimlig bekvämlighet å de i rummet inhysta personerna.
22. Möblemanget skall omfatta ett klädskåp för varje person, som är inhyst i rummet. Klädskåpet skall hava en höjd av minst 1,52 meter (5 fot) och en tvärsektion av minst 19,30 dm² (300 kvtum). Skåpet skall vara försett med hylla och med beslag för anbringande av hänglås. Hänglåset skall personen i fråga själv anskaffa.

23. I varje sovrum skall finnas ett bord, som må vara fast eller utgöras av fällbar eller utdragbar skiva; i rummet skola dessutom bekväma sittplatser finnas i mån av behov.

24. Möblemanget skall vara av slätt och hårt material, som icke kan förväntas slå sig eller bliva anfrätt.

25. Varje person skall til sitt förfogande hava en draglåda eller däremot svarande förvaringsutrymme om minst $0,056 \text{ m}^3$ (2 kbfot).

26. Fönster i sovrum skola vara försedda med gardiner.

27. Sovrum skall vara försett med en spegel, småskåp för toalettutensilier, en bokhylla och erforderligt antal klädkrokar.

28. I den mån så lämpligen kan ske, skall besättningen så fördelas i sovrummen, att personer, tillhörande olika vakter, erhålla skilda sovrum och att dagman icke delar rum med vaktindelad personal.

Artikel 11.

1. Varje fartyg skall vara försett med erforderliga mässrum.

2. I fartyg om mindre än 1 000 ton skola skilda mässrum finnas för:

- a) befälhavaren och befäl;
- b) underbefäl och annat manskap.

3. I fartyg om 1 000 ton eller mera skola skilda mässrum finnas för:

- a) befälhavare och befäl;
- b) underbefäl och annat manskap tillhörande däckspersonalen;
- c) underbefäl och annat manskap tillhörande maskinpersonalen.

Dock må:

- 1) ett av de två mässrum, som avses för underbefäl och annat manskap, tilldelas underbefälet och det andra mässrummet det övriga manskapet;
- 2) ett enda gemensamt mässrum anordnas för underbefäl och annat manskap tillhörande däck- och maskinpersonalen, i de fall redarsammanslutningarna och/eller redarna samt de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna i fråga uttalat sig till förmån härför.

4. För ekonomipersonalens förseende med mässrum i erforderlig omfattning skola anordningar vara vidtagna antingen genom att denna personal tilldelats ett särskilt mässrum eller ock genom att den berättigats använda mässrum tilldelade annan personal; å fartyg om 5 000 ton eller mera, vilkas ekonomipersonal omfattar fler än fem personer, skall inrättandet av ett särskilt mässrum för denna personal tagas under övervägande.

5. Storleken och utrustningen av varje mässrum skola vara tillräckliga för det antal personer, som kan förväntas samtidigt använda rummet.

6. Mässrum skall vara försett med bord och godkända sittplatser, tillräckliga för det antal personer, som kan förväntas samtidigt använda dem.

7. Vederbörande myndighet må medgiva sådana eftergifter från ovan meddelade regler rörande mässrum, som nödvändiggöras av de särskilda förhållandena å passagerarfartyg.

8. Mässrum skall ligga skilt från sovrum och så nära kabyssrummet, som är praktiskt möjligt.

9. Är penteri ej tillgängligt från mässrum, skola skåp eller dylikt för förvaring av mässutensilier samt lämpliga anordningar för diskning finnas att tillgå.

10. Den övre ytan av bord och sittplatser skall vara av material, som motstår fukt, saknar sprickor och är lätt att rengöra.

Artikel 12.

1. Å varje fartyg skall på öppet däck finnas en eller flera platser, till vilka besättningen har tillträde under fritid. Platsernas storlek skall vara avpassad efter fartygets och besättningens storlek.

2. Dagrum, som äro lämpligt belägna och ändamålsenligt möblerade, skola finnas för befälet och för manskapet. Där dagrum utgöres av mässrum, skola dessa vara så anordnade, möblerade och utrustade, att de lämpa sig till dagrum.

Artikel 13.

1. Tillräckliga sanitära anordningar, omfattande tvättfat samt badkar och/eller duschar, skola finnas å alla fartyg.

2. Separata vattenklosetter skola finnas till minst följande antal:

a) å fartyg om mindre än 800 ton: 3;

b) å fartyg om 800 ton eller mera, dock under 3 000 ton: 4;

c) å fartyg om 3 000 ton eller mera: 6;

d) å fartyg, där radiotelegrafisternas sovrum äro avsides belägna, skola sanitära anordningar finnas invid eller i närheten av dessa sovrum.

3. Den nationella lagstiftningen skall, med iakttagande av bestämmelserna i mom. 4 av denna artikel, föreskriva fördelningen av vattenklosetter mellan olika grupper av besättningen.

4. Bortsett från medlemmar av besättningen inhysta i rum, till vilka särskilda sanitära anordningar höra, skola för varje grupp av besättningen sanitära anordningar finnas enligt följande normer:

a) ett badkar och/eller en dusch för varje helt eller påbörjat antal om 8 personer;

b) en vattenklosett för varje helt eller påbörjat antal om 8 personer;

c) ett tvättfat för varje helt eller påbörjat antal om sex personer.

Därest antalet personer i en grupp överstiger den jämna multipeln av sålunda angivet tal med mindre än hälften av detsamma, må detta överskott lämnas utan avseende vid tillämpningen av detta moment.

5. Överstiger besättningens hela antal 100 eller är det fråga om passagerarfartyg, i regel sysselsatt på resor av högst fyra timmars varaktighet, må vederbörande myndighet godtaga särskilda anordningar eller minskning av antalet fordrade anordningar.

6. Kallt färskt vatten och varmt färskt vatten eller anordning för uppvärmning av vatten skola finnas i varje gemensamt för personer avsett tvättrum. Vederbörande myndighet må efter att hava hört redarsammanslutningarna och/eller redarna samt de erkända *bona fide* sjöfleksorganisationerna bestämma den största mängd färskt vatten, som redaren kan åläggas tillhandahålla per man och dag.

7. Tvättfat och badkar skola vara tillräckligt stora och förfärdigade av godkänt material, som har slät yta och icke kan förväntas spricka, avflaga sig eller anfrätas.

8. Alla klosettrum skola vara ventilerade direkt ut i fria luften; denna ventilation må ej stå i förbindelse med bostäderna i övrigt.

9. Alla vattenklosetter skola vara av godkänd modell och hava kraftig spolanordning, som alltid kan fungera och är reglerbar för varje klosett särskilt.

10. Avloppsrör för klosettstolar ävensom andra avloppsrör skola hava tillräckliga dimensioner och vara så anordnade, att faran för tilltäppning i möjligaste mån minskas och att rengöringen underlättas.

11. Sanitär anordning, som är avsedd för mer än en person, skall uppfylla följande fordringar:

a) Durkbeläggningen skall vara av godkänt, hållbart material; den skall vara lätt att rengöra och ogenomtränglig för fukt; erforderligt avlopp från durken skall finnas;

b) Skott skola vara av järn eller annat godkänt material; de skola vara vattentäta åtminstone 0,23 meter (9 tum) från durken räknat;

c) Rummet skall vara tillräckligt upplyst, uppvärmt och ventilerat;

d) Klosettrum skola vara bekvämt belägna i förhållande till sovrum och tvättrum men dock avskilda från dem; klosettrum må icke hava direkt ingång från sovrum eller från sådan gång mellan sovrum och klosettrum, till vilken ingång från annat håll ej förefinnes; denna fordran gäller dock icke klosettrum beläget mellan två sovrum, i vilka sammanlagt högst fyra personer äro inhysta;

e) Äro två eller flera vattenklosetter anbragta i ett och samma rum, skola de för åstadkommande av avskildhet vara i erforderlig mån förskärmade.

12. I alla fartyg skola anordningar för tvättning och torkning av kläder finnas i den omfattning, som av besättningens storlek och resans normala längd påkallas.

13. Anordningarna för tvättning av kläder skola omfatta erforderliga tvättkar med avlopp och tillräcklig tillgång till kallt färskt vatten och varmt färskt vatten eller anordning för uppvärmning av vatten. Kunna tvättkaren ej rimligtvis anbringas i särskilt för klädtvätt avsett rum, må de anbringas i de för personer avsedda tvättrummen.

14. Anordningar för torkning av kläder skola förefinnas i en från sov- och mäsrum avskild avdelning, som är tillräckligt uppvärmd och ventilerad samt försedd med linor eller andra anordningar för upphängning av kläder.

Artikel 14.

1. Å varje fartyg, som har en besättning av 15 personer eller mera och nyttjas å resa av mer än tre dagars varaktighet, skall särskilt sjukrum finnas. Vederbörande myndighet må i fråga om fartyg i kustfart medgiva eftergift från denna fordran.

2. Sjukrummet skall vara så beläget, att det är lättillgängligt och att de sjuka få lämpligt husrum samt under alla väderleksförhållanden kunna erhålla erforderlig vård.

3. Ingång, sovplatser, belysning, ventilation, uppvärmning och vattentillförsel skola vara så anordnade, att de i rummet inhysta få det bekvämt och att deras vård underlättas.

4. Antalet sovplatser i sjukrummet skall bestämmas av vederbörande myndighet.

5. Vattenklosett, avsedd uteslutande för dem som äro inhysta i sjukrum, skall vara anordnad; klosettrummet skall antingen utgöra en del av sjukrumsavdelningen eller vara beläget i dess omedelbara närhet.

6. Sjukrum må ej användas för annat ändamål än sjukvård.

7. En godkänd medicinlåda skall, jämte lättfattliga anvisningar, finnas å varje fartyg, som icke medför läkare.

Artikel 15.

1. För upphängning av oljekläder skall det utanför, men i bekväm närhet av sovrummen finnas avdelning av tillräcklig storlek och med erforderlig ventilation.

2. Å fartyg om mer än 3 000 ton skola ett rum för däckspersonalen och ett rum för maskinpersonalen finnas anordnade och utrustade för användning såsom kontor.

3. Å fartyg, vilka regelbundet besöka hamnar hemsökta av moskiter, skola för att skydda besättningens bostäder mot moskiternas inträngande anordningar i form av lämpliga moskitnät för ventiler, ventilatorer och dörrar mot öppet däck vara vidtagna.

4. Varje fartyg, som regelbundet nyttjas för fart i eller till tropikerna eller Persiska viken, skall vara utrustat med solsegel för uppsättning över sådana öppna däck, som äro belägna omedelbart ovanför besättningens bostäder, och över sådana delar av öppet däck, som äro avsedda till uppehållsplatser under fritid.

Artikel 16.

1. I fråga om fartyg, omnämnda i art. 10 mom. 5, må vederbörande myndighet beträffande där avsedda medlemmar av besättningen jämkade de i föregående artiklar uppställda fordringarna, i den mån så erfordras för att tillgodose dessa medlemmars olika nationella bruk och sedvänjor; särskilt må myndigheten uppställa avvikande fordringar angående personantal i sovrums samt angående mässrum och sanitära anordningar.

2. Vid jämkningar i nämnda fordringar skall myndigheten dock iakttaga bestämmelserna i art. 10 mom. 1 och 2 samt den i art. 10 mom. 5 meddelade bestämmelsen om minsta golvyta för dessa besättningsmedlemmar.

3. Å fartyg, där någon kategori av besättningen omfattar personer med vitt skilda nationella bruk och sedvänjor, skola, i den mån så är behövt för att tillgodose de olika gruppernas fordringar, särskilda därefter lämpade sovrums och andra bostadsrum vara anordnade för dessa grupper.

4. I fråga om fartyg, omnämnda i art. 10 mom. 5, skall för sjukrum, mässrum och sanitära anordningar åstadkommas och upprätthållas en standard, vilken med avseende å antal och praktisk användbarhet svarar mot eller är jämförlig med den, som förefinnes å övriga i samma område registrerade fartyg av liknande slag.

5. Vederbörande myndighet skall vid utarbetandet av särskilda regler enligt denna artikel höra de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationer, som äro intresserade av frågan, samt de redarsammanslutningar och/eller redare, som anställa detta sjöfolk.

Artikel 17.

1. Besättningens bostäder skola hållas rena och i tillräckligt beboeligt skick. I bostäderna må icke förvaras gods eller förråd, som ej tillhör de i bostäderna inhysta personerna.

2. Befälhavaren eller av honom för ändamålet särskilt utsedd befälsman skall, åtföljd av en eller flera medlemmar av besättningen, inspektera alla till besättningens bostäder hörande rum med högst en veckas mellanrum. Resultatet av varje inspektion skall bokföras.

Avd. IV. Konventionens tillämpning å existerande fartyg.

Artikel 18.

1. Denna konvention skall, med iakttagande av vad i denna artikels mom. 2, 3 och 4 sägs, gälla fartyg, till vilka kölen sträckts, sedan konventionen trätt i kraft för det territorium, där fartygen äro registrerade.

2. I fråga om fartyg, som är fullt färdigställt å dagen för denna konventions ikraftträdande för det territorium, där fartyget är registrerat, må ve-

derbörande myndighet, därest fartyget ej uppfyller de i konventionens avd. III uppställda fordringarna, efter att hava hört redarsammanslutningarna och/eller redarna samt de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna påfordra sådana ändringar för att bringa fartyget i överensstämmelse med konventionens fordringar, som myndigheten med hänsyn till praktiska förhållanden anser möjliga, när:

- a) fartyget omregistreras;
- b) väsentliga konstruktiva ändringar eller större reparationer vidtagas å fartyget på grund av förutbestämda planer men icke på grund av haveri eller oförutsedd händelse.

3. I fråga om fartyg, som å dagen för denna konventions ikraftträdande för det territorium, där fartyget är registrerat, befinner sig under byggnad och/eller ombyggnad för att åter försättas i sådant skick, att det lämpar sig för sitt tidigare ändamål, må vederbörande myndighet efter att hava hört redarsammanslutningarna och/eller redarna samt de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna påfordra sådana ändringar för att bringa fartyget i överensstämmelse med konventionens fordringar, som myndigheten med hänsyn till praktiska förhållanden anser möjliga; dessa ändringar skola, så länge fartyget icke omregistreras, anses innebära ett slutgiltigt uppfyllande av konventionens bestämmelser.

4. I fall ett fartyg — dock ej fartyg, som avses i denna artikels mom. 2 och 3 eller fartyg, varå bestämmelserna i denna konvention varit tillämpliga under fartygets byggnad — blir omregistrerat i ett territorium efter dagen för denna konventions ikraftträdande för samma territorium, må vederbörande myndighet, efter hörande av redarsammanslutningarna och/eller redarna samt de erkända *bona fide* sjöfolksorganisationerna, påfordra sådana ändringar för att bringa fartyget i överensstämmelse med konventionens fordringar, som myndigheten med hänsyn till praktiska förhållanden anser möjliga; dessa ändringar skola, så länge fartyget icke ånyo omregistreras, anses innebära ett slutgiltigt uppfyllande av konventionens bestämmelser.

Avd. V. Slutbestämmelser.

Artikel 19.

Intet i denna konvention skall inverka på lag, skiljedom, sedvänja eller avtal mellan redare och sjömän, som tillförsäkrar förmånligare villkor än de, som stadgas i denna konvention.

Artikel 20.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 21.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den skall träda i kraft sex månader efter den dag, ratifikationer registrerats för sju av följande länder: Amerikas förenta stater, Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannien och Norra Irland, Grekland, Indien, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Turkiet och Jugoslavien, varav minst fyra länder med en handelsflotta av var för sig minst en

miljon bruttoregister-ton. Denna bestämmelse har till ändamål att underlätta och främja medlemsstaternas snara ratifikation av konventionen.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat sex månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 22—27.

Dessa artiklar, vilka äro av samma lydelse som art. 14—19 i konventionen (nr 91) angående semester med bibehållen hyra för sjömän (reviderad 1949), äro här uteslutna.

Bilaga C.

**Konvention (nr 93) angående hyror, arbetstid och bemanning å fartyg
(reviderad 1949).**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1949 till sitt trettioandra sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående partiell revision av »konventionen angående hyror, arbetstid och bemanning å fartyg, 1946» [Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention, 1946], antagen av konferensen vid dess tjugioåttonde sammanträde, vilken fråga innefattas i den tolfte punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

funnit, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den adertonde dagen i juni månad nittonhundrafyrtionio följande konvention, som må benämnas »konventionen angående hyror, arbetstid och bemanning å fartyg (reviderad), 1949» [Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention (Revised), 1949].

Avd. I. Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

Intet i denna konvention skall anses inverka på någon bestämmelse i lag, skiljedom, sedvänja eller avtal mellan redare och sjömän angående hyror, arbetstid eller bemanning, som tillförsäkrar sjömännen förmånligare villkor än de som stadgas i denna konvention.

Artikel 2.

1. Denna konvention äger tillämpning å varje fartyg i allmän eller enskild ägo, som

- a) framdrives medelst maskineri;
- b) är registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller;
- c) yrkesmässigt nyttjas till befordran av last eller passagerare;
- d) nyttjas å resa till sjöss.